

Zadaci sa rešenjima Izorno takmičenje 2011.

zadatak: Prevara

Mika i Laza igraju igru kartama. Špil sadrži n karata, pri čemu i -ta karta vredi a_i poena. Oni izvlače karte u redosledu u kome se nalaze u špil, počevši od dna. I Mika i Laza na početku imaju po 0 poena i svaki put kada neki igrač izvuče kartu, broj njegovih poena se povećava za vrednost te karte. Prvo izvlači Mika, a zatim izvlači onaj igrač koji u tom trenutku ima manje poena. Ako imaju jednak broj poena, izvlači Mika. Međutim, ono što Laza ne zna a Mika zna je početni raspored karata. Naravno, Mika hoće da vara tako što će preseći špil na nekom mestu i zatim početi igru. Pod sečenjem se podrazumeva standardno sečenje: izabere se proizvoljna pozicija u špil i sve karte iznad te pozicije se prebace na dno špila, ne menjajući međusobni poredak. Odrediti koliko najviše poena može osvojiti Mika varanjem i na koliko načina može to postići.

Ulaz:

(Ulazni podaci se učitavaju iz datoteke **prevara.in**.) U prvom redu ulazne datoteke nalazi se prirodan broj $n \leq 10^5$ - broj karata u špil. Sledeći red sadrži n prirodnih brojeva a_i - vrednosti karata ($a_i \leq 200$). Karte su date u redosledu od dna do vrha špila.

Izlaz:

(Izlazni podaci se ispisuju u datoteku **prevara.out**.) U prvom i jedinom redu izlazne datoteke ispisati dva broja razdvojena razmakom - maksimalan broj poena koje Mika može osvojiti nekim sečenjem i broj načina na koji on to može postići, redom.

Primer 1:

```
prevara.in      prevara.out
5               9 2
2 3 4 5 1
```

Objašnjenje.

Ako Mika preseče posle treće ili posle četvrte karte (2 načina), on osvaja maksimalnih 9 poena.

Napomena.

U 10% test primera $n \leq 10^3$.

fajl: prevara.cpp

```
#include <stdlib.h>
#include <stdio.h>
#include <memory.h>

using namespace std;

const int maxN = 100100;
const int maxD = 410;
const int c = 205;
const int minBesk = -1000000000;

int a[maxN];
int n;

int up[maxN][maxD];
int down[maxN][maxD];

void ucitajPodatke() {
    freopen("prevara.in", "r", stdin);
    scanf("%d", &n);
    for (int i = 0; i < n; i++)
        scanf("%d", &a[i]);
}

int fmax(int a, int b) {
    return (a > b) ? a : b;
}

void resi() {
    memset(up, 0, sizeof(up));
```

```

memset(down, 0, sizeof(down));

for (int j = 0; j < maxD; j++)
    up[n][j] = j;
for (int i = n - 1; i >= 0; i--)
    for (int j = 0; j < maxD; j++)
        if (j <= c)
            up[i][j] = up[i + 1][j + a[i]];
        else
            up[i][j] = up[i + 1][j - a[i]];
for (int j = 0; j < maxD; j++)
    down[0][j] = j;
for (int i = 1; i <= n; i++)
    for (int j = 0; j < maxD; j++) {
        if (down[i - 1][j] <= c)
            down[i][j] = down[i - 1][j] + a[i - 1];
        else
            down[i][j] = down[i - 1][j] - a[i - 1];
    }
}

void sacuvajResenje() {
    int sumaSvih = 0;
    for (int i = 0; i < n; i++)
        sumaSvih += a[i];

    int total = 0, max = -500;
    for (int i = 0; i < n; i++) {
        int td = down[i][up[i][c]] - c;
        int vrednost = (sumaSvih - td) / 2 + td;
        if (vrednost > max) {
            max = vrednost;
            total = 1;
        } else if (max == vrednost) total++;
    }
    freopen("prevara.out", "w", stdout);
    printf("%d %d\n", max, total);
}

int main() {
    ucitajPodatke();
    resi();
    sacuvajResenje();
    return 0;
}

```

zadatak: Metro

U jednom gradu postoji metro-linija sa N stanica, numerisanih brojevima od 1 do N . Metro ide pravolinijski, tj. sa stanice broj i možemo metroom doći do stanica broj $i - 1$ i $i + 1$ (sa stanice 1 možemo doći samo do stanice 2 a sa stanice N samo do stanice $N - 1$). Svaka stanica ima svoj ulazni kod - jedan prirodan broj koji se menja svakog dana. Ako imamo kartu sa rednim brojem k , mi možemo doći na neku stanicu (sa leve ili desne strane) samo ako k deli ulazni kod te stanice. Nas zanima koliko stanica možemo posetiti za različite početne stanice i različite brojeve karata.

Preciznije, dato je Q upita jednog od sledeća dva tipa:

- 1 i x - promeniti ulazni kod i -te stanice na x ,
- 2 i k - ispisati koliko stanica možemo posetiti ako smo trenutno u i -toj i imamo kartu sa rednim brojem k .

Odgovoriti na sve upite tipa 2. Broj naše karte će uvek deliti ulazni kod početne stanice.

Ulaz:

(Ulazni podaci se učitavaju iz datoteke **metro.in**.) U prvom redu ulazne datoteke nalaze se dva prirodna broja, N i Q , koji predstavljaju, redom, broj stanica i broj upita ($1 \leq N \leq 200.000$, $1 \leq Q \leq 100.000$). Sledeći red sadrži N prirodnih brojeva manjih od $2 \cdot 10^9$ - početne ulazne kodove. Sledećih Q redova sadrže upite u gore opisanom formatu (izvršavaju se u datom redosledu). Za svaki od upita važi $1 \leq i \leq N$, $2 \leq k$, $x \leq 2 \cdot 10^9$.

Izlaz:

(Izlazni podaci se ispisuju u datoteku **metro.out**.) Za svaki upit tipa 2 ispisati odgovor (ceo broj) u posebnom redu izlazne datoteke. Na upite odgovarati u datom redosledu.

Primer 1:

metro.in	metro.out
6 4	3
2 25 20 30 19 5	1
2 3 5	5
2 4 6	
1 5 100	
2 3 5	

Objašnjenje.

Ako smo na stanici broj 3 (ulazni kod 20) i imamo kartu broj 5, mi možemo posetiti tri stanice - 2, 3 i 4. Iako 5 deli ulazni kod stanice broj 6, mi do nje ne možemo doći jer ne možemo ući na stanicu sa ulaznim kodom 19. U drugom upitu nalazimo se na stanici broj 4 i ne možemo nigde otići. Posle promene ulaznog koda stanice broj 5, mi iz stanice broj 3 sa kartom broj 5 možemo posetiti 5 stanica - 2, 3, 4, 5 i 6.

Napomena.

U 20% test primera $Q \leq 10^3$. U 40% test primera imamo uvek istu kartu tj. u svim upitima tipa 2 broj k će biti isti (u ovim primerima je Q neparno a u ostalim je parno).

fajl: metro.cpp

```
#include <cstdlib>
#include <cstdio>
#include <memory.h>

const int MaxN = 1 << 18; // 2^18

int N, Q, X, Y, Z, sol;
int a[MaxN];

int gcd(int a, int b) {
    if (b == 0)
        return a;
    else
        return gcd(b, a % b);
}

struct SegmentTree {
    int N;
    int t[2 * MaxN];
    int l[2 * MaxN];
    int r[2 * MaxN];
    int offset;

    void init(int a[], int n) {
        N = n;
        offset = MaxN - 1;
        for (int i = 1; i < 2 * MaxN; i++) t[i] = 1;

        for (int i = 1; i <= n; i++)
            t[i + offset] = a[i];
        for (int i = offset + 1; i < 2 * MaxN; i++) {
            l[i] = i; r[i] = i;
        }

        for (int node = offset; node > 0; node--) {
            t[node] = gcd(t[2 * node], t[2 * node + 1]);
        }
    }
};
```

```

        l[node] = l[2 * node];
        r[node] = r[2 * node + 1];
    }
}

void update(int pos, int val) {
    int i = pos + offset;
    t[i] = val;
    i = i / 2;
    while (i > 0) {
        t[i] = gcd(t[2 * i], t[2 * i + 1]);
        i = i / 2;
    }
}

int firstRight(int pos, int k) {
    int i = pos + offset;
    while (i > 1 && t[i] % k == 0) {
        if (pos + offset <= l[i / 2])
            i = i / 2;
        else
            i = r[i] + 1;
        if (i > offset + N) return N;
    }

    while (i <= offset) {
        if (t[2 * i] % k == 0)
            i = 2 * i + 1;
        else
            i = 2 * i;
    }
    return i - offset - 1;
}

int firstLeft(int pos, int k) {
    int i = pos + offset;
    while (i > 1 && t[i] % k == 0) {
        if (r[i / 2] <= pos + offset)
            i = i / 2;
        else {
            i = l[i] - 1;
            if (i <= offset) return 1;
        }
    }

    while (i <= offset) {
        if (t[2 * i + 1] % k == 0)
            i = 2 * i;
        else
            i = 2 * i + 1;
    }
    return i - offset + 1;
}

} metroLine;

int main() {

    FILE* inFile = fopen("metro.in", "r");
    FILE* outFile = fopen("metro.out", "w");

    fscanf(inFile, "%d%d", &N, &Q);
    for (int i = 1; i <= N; i++)
        fscanf(inFile, "%d", &a[i]);

    metroLine.init(a, N);
    for (int i = 0; i < Q; i++) {

```

```

    fscanf(inFile, "%d%d%d", &X, &Y, &Z);
    if (X == 1)
        metroLine.update(Y, Z);
    else {
        int r = metroLine.firstRight(Y, Z);
        int l = metroLine.firstLeft(Y, Z);
        fprintf(outFile, "%d\n", r - l + 1);
    }
}

fclose(inFile);
fclose(outFile);
return 0;
}

```

fajl: metro.pas

```

const
    MaxN = 1 shl 18;

var
    inFile, outFile : text;
    N, Q, X, Y, Z, sol : longint;
    a : array[0..MaxN] of longint;
    t, l, r : array[0..2*MaxN] of longint;
    N1, offset : longint;
    i, rs, ls : longint;

function gcd(a, b : longint) : longint;
begin
    if (b = 0) then gcd := a
        else gcd := gcd(b, a MOD b);
end;

procedure init(n : longint);
var
    i, node : longint;
begin
    N1 := n;
    offset := MaxN - 1;
    for i := 1 to 2 * MaxN - 1 do t[i] := 1;

    for i := 1 to n do
        t[i + offset] := a[i];

    for i := offset + 1 to 2 * MaxN - 1 do begin
        l[i] := i;
        r[i] := i;
    end;

    for node := offset downto 1 do begin
        t[node] := gcd(t[2 * node], t[2 * node + 1]);
        l[node] := l[2 * node];
        r[node] := r[2 * node + 1];
    end;
end;

procedure update(pos, val : longint);
var
    i : longint;

```

```

begin
  i := pos + offset;
  t[i] := val;
  i := i div 2;
  while (i > 0) do begin
    t[i] := gcd(t[2 * i], t[2 * i + 1]);
    i := i div 2;
  end;
end;

function firstRight(pos, k : longint) : longint;
var
  i : longint;
  found : boolean;
begin
  i := pos + offset;
  found := false;
  while ((i > 1) AND (t[i] MOD k = 0) AND (NOT found)) do begin
    if ((pos + offset) <= l[i DIV 2])
      then i := i DIV 2
    else
      i := r[i] + 1;
    if (i > offset + N1) then found := true;
  end;

  if (NOT found) then begin
    while (i <= offset) do
      if (t[2 * i] MOD k = 0) then i := 2 * i + 1
      else i := 2 * i;
    end;

    if (NOT found) then firstRight := i - offset - 1
    else firstRight := N1;
  end;
end;

function firstLeft(pos, k : longint) : longint;
var
  i : longint;
  found : boolean;
begin
  i := pos + offset;
  found := false;
  while ((i > 1) AND (t[i] MOD k = 0) AND (NOT found)) do begin
    if ((pos + offset) >= r[i DIV 2])
      then i := i DIV 2
    else begin
      i := l[i] - 1;
      if (i <= offset) then found := true;
    end;
  end;

  if (NOT found) then begin
    while (i <= offset) do
      if (t[2 * i + 1] MOD k = 0) then i := 2 * i
      else i := 2 * i + 1;
    end;

    if (NOT found) then firstLeft := i - offset + 1
    else firstLeft := 1;
  end;
end;

```

```

begin
    assign(inFile, 'metro.in'); reset(inFile);
    assign(outFile, 'metro.out'); rewrite(outFile);

    read(inFile, N, Q);
    for i := 1 to N do
        read(inFile, a[i]);

        init(N);

    for i := 1 to Q do begin
        read(inFile, X, Y, Z);
        if (X = 1) then update(Y, Z)
        else begin
            ls := firstLeft(Y, Z);
            rs := firstRight(Y, Z);
            writeln(outFile, rs - ls + 1);
        end;

        end;

    close(inFile);
    close(outFile);

end.

```

zadatak: Kfree

Data je povezana mreža n gradova i neki od gradova su međusobno povezani dvosmernim putevima. Rastojanje između dva grada se određuje kao najmanji broj puteva koje treba preći da bi stigli iz jednog grada u drugi. Za skup gradova kažemo da je k -slobodan ako je udaljenost svaka dva grada iz tog skupa strogo veća od k . Vaš zadatak je da odredite što veći k -slobodan skup. Za ovaj zadatak potrebno je da predate izlazne datoteke za 10 ulaznih datoteka **kfree.01.in**, **kfree.02.in**, ..., **kfree.10.in**, koji se nalaze u arhivi na računaru. Izlazi se pamte u datoteke **kfree.01.out**, **kfree.02.out**, ..., **kfree.10.out**, pri čemu broj u nazivu izlazne datoteke odgovara broju u nazivu ulazne datoteke.

Ulaz:

U prvom redu se nalaze prirodni brojevi n , m i k , koji redom predstavljaju broj gradova, broj puteva i parametar $k \geq 1$. U sledećih m redova se nalaze po dva različita broja a i b ($1 \leq a, b \leq n$), koji predstavljaju puteve. Gradovi su označeni brojevima od 1 do n .

Izlaz:

U prvom redu ispisati veličinu k -slobodnog skupa. U sledećem redu ispisati indekse gradova koji pripadaju k -slobodnom skupu.

Primer 1:

```

11 12 2      3
1 3          1 6 11
2 3
3 4
4 5
4 6
5 7
6 9
7 8
8 9
8 10
9 10
7 11

```

Objašnjenje.

Ako odaberemo gradove 1, 6 i 11 lako zaključujemo da su gradovi 1 i 11 na rastojanju 4, gradovi 1 i 6 na rastojanju 3 i gradovi 11 i 6 na rastojanju 4. Kako su sva rastojanja strogo veća od 2, dati skup je 3-slobodan.

Ocenjivanje.

Broj bodova za svaki test primer se određuje na sledeći način. Neka je VAL veličina vašeg k -slobodnog skupa, a OTP je maksimalna veličina k -slobodnih skupova među svim takmičarskim rešenjima, uključujući i komisijsko rešenje. Broj bodova za svaki test primer se računa na sledeći način: ako je $OTP = VAL$ dobijate 10 poena, ako je $OTP = VAL+1$ dobijate 8 poena, ako je $OTP = VAL+2$ dobijate 7 poena, ako je $OTP = VAL+3$ dobijate 4 poena, ako je $OTP = VAL + 4$ dobijate 3 poena, ako je $OTP = VAL + 5$ dobijate 1 poen i ako je $OTP \geq VAL + 6$ dobijate 0 poena.